

Statoil Mongstad

5954 MONGSTAD

Oslo, 19.03.2015

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2013/3490

Saksbehandler:
Katrine Hauglund

Oversendelse av endret tillatelse til forurensende virksomhet

Miljødirektoratet har ferdigbehandlet søknad fra Statoil Mongstad om endring av tillatelse. Tillatelsen ligger vedlagt.

Vi har i tillegg gjort en oppdatering av tillatelsens generelle krav for å tilpasse tillatelsen dagens kravstilling.

Oppfølgingspunkter med frister er oppsummert i punkt 6.3.

Vi viser til søknad om endret tillatelse av 19. juni 2013 og møte mellom Miljødirektoratet og Statoil Mongstad 24. januar 2013. Videre viser vi til tillatelse til økt grense for TOC av 4. mai 2012, søknad om midlertidig forhøyet konsesjon for utslipp av nitrogen 28. august 2013, tillatelse til midlertidig økt grense for nitrogen av 18. november 2013, varsel om overskridelse av konsesjon for utslipp av NO_x av 13. januar 2014, egenkontrollrapport for 2013 med vedlegg, samt øvrig korrespondanse i saken.

I forbindelse med endringen av tillatelsen har vi også oppdatert andre krav slik at disse er i tråd med slik vi stiller kravene i dag.

1 Bedriftens søknad

Statoil Mongstad søker om endring av tillatelsen på følgende punkter:

- Mindre tekstlige endringer av punkt 1, produksjonsforhold
- Enkelte økninger og reduksjoner av grenser for utslipp til vann, samt endring av midlingstid
- En økning av grensen for NO_x, samt fjerning av grenser for utslipp av partikler til luft
- Enkelte endringer i krav til beredskap

Bedriften ønsker også en generell oppdatering av tillatelsen, særlig med tanke på datoer som er overskredet.

1.1 Produksjonsforhold

Virksomheten venter ikke vesentlige endringer i sine produksjonsforhold, men ønsker en oppdatering av punkt 1, produksjonsforhold for å tydeliggjøre rammevilkårene for sin behandling av ilandført avfall.

1.1.1 Slop og sludge

Miljødirektoratet er tidligere gjort kjent med at Statoil Mongstad har mottatt og behandlet slop og sludge fra båter som ankommer terminalen. I vårt svar på virksomhetens egenkontrollrapporter for årene 2007, 2008 og 2009 av 8. mars 2011, varslet vi at dette skulle inkluderes i virksomhetens tillatelse ved neste revisjon.

Virksomheten behandler ballastvann i ballastvann-rensenanlegget, BVR. Rensenanlegget renses vannet fysisk og kjemisk før det sendes til biologisk rensetrinn (luftet lagune) og, via sikringsbasseng, slippes til sjø. Virksomheten søker også om å inkludere mottak av slop og sludge som ankommer Statoil Mongstads havn. Slop er avfallsvann fra vask av tanker, dekk og annet på båtene. Sludge er oljeholdig avfall (bunnsлам fra olje- og smøretanker). Slop og sludge samles på en tank, hvorav oljefasen reprocesseres. Dersom analyseresultater tilsier det og det er kapasitet i anlegget, sendes vannfasen til BVR. I motsatt fall sendes vannet videre til behandling utenfor anlegget, og eksporteres dersom det er nødvendig.

1.1.2 Vann i oljestrømmer (produsert vann)

I tidligere tillatelse er kravet til mottak av vann i oljestrømmer formulert som «produsert vann». Virksomheten ønsker at det presiseres i kravet at dette dreier seg om vann i oljestrømmer, relatert til produksjon og drift, men med de samme rammer som tidligere, det vil si rullerende volum svarende til 0,5 % av importert råolje pluss 100 000 m³ per år. Vannet kommer opp med oljestrømmen fra brønnene, og det meste renses offshore. En liten fraksjon blir likevel med oljestrømmene til land. I følge salgsspesifikasjonen kan råolje inneholde inntil 0,5 % vann.

Tidvis kan imidlertid oljestrømmen inneholde høyere mengde vann (brønnoppstart og rengjøring). Dette vannet sendes videre til annet behandlingsanlegg, ettersom Statoil Mongstads rensenanlegg ikke kan ta denne mengden.

1.1.3 Sammenheng mellom TCM og vannrensianlegg

Virksomheten ønsker at forbindelsen mellom CO₂ Technology Centre Statoil Mongstad (TCM) og raffineriet presiseres i tillatelsen. Røykgass fra A-4800 (røykgassbehandlingsanlegg) og kraftvarmeverket ved raffineriet rutes periodevis til TCM-anlegget for testing av teknologi for CO₂-fangst. Avløpsvann fra TCM renses i raffineriets vannrensianlegg.

1.2 Utslipp til vann (konsesjonspunkt BA-7365)

1.2.1 BREF/BAT for raffineribransjen

Virksomheten har i søknaden tatt utgangspunkt i utkast til BREF som forelå mars 2013. Statoil presiserer at BREF-dokumentet for raffinerier er relatert til raffinering av mineralolje og gass, mens vannrenseanlegget på Mongstad også inkluderer vann fra oljeterminalen, slik at BAT for vannrensing og utslippet fra virksomhetens renseanlegg ikke er direkte sammenlignbare.

1.2.2 Midlingstider

Statoil Mongstad søker om at krav om 95 % regularitet i konsentrasjonsgrensene ikke videreføres, men at grenseverdiene i stedet uttrykkes om mg/l som årsmiddel, hvilket vil være i tråd med BREF. Mengdegrensener for mengde utslipp i kg/døgn ønskes beholdt, uten andre endringer enn å fjerne grense for HCN og H₂S som beskrevet under.

1.2.3 Blåsyre (HCN)

Målinger av HCN viser verdier under deteksjonsgrensen. Dette medfører at virksomheten i henhold til Miljødirektoratets retningslinjer må rapportere halve deteksjonsgrensen. Årsaken til at grensen ble satt, kan skyldes en teoretisk mulighet for at det kunne finnes HCN i vaskevannet fra surtvannsvaskeren. Målinger direkte av dette vannet viser at konsentrasjonen er under deteksjonsgrensen. I stedet for å rapportere på konsesjonsgrensener, vil bedriften analysere utslippet for HCN med en frekvens tilsvarende andre sporstoffkomponenter og rapportere under årlig utslipp.

1.2.4 Olje (HC indeks)

Virksomheten ønsker å redusere konsentrasjonsgrensen for olje fra 4 til 2,5 mg/l. Grenseverdien vil da være innenfor verdiene i BREF.

1.2.5 Fenol

Virksomheten ønsker en videreføring av konsentrasjonsgrensen for fenol. Utslippet de siste årene har ligget på ca. 0,2-0,6 mg/l, men Statoil Mongstad ønsker videreføring av grensen på 1 mg/l på grunn av svingninger. Det finnes ikke BREF-verdier for fenol.

1.2.6 Hydrogensulfid (H₂S)

Virksomheten foreslår å fjerne grensen for utslipp av H₂S. Parameteren er ikke beskrevet i BREF. 98 % av analyseresultatene siste 3 år er under deteksjonsgrensen, og komponenten er godt overvåket ettersom H₂S også er regulert i arbeidsmiljøloven. Statoil Mongstad ønsker derfor heller å analysere H₂S sammen med andre sporstoffkomponenter og rapportere årlig.

1.2.7 Totalt organisk karbon (TOC)

Virksomheten ønsker en videreføring av konsentrasjonsgrensene for TOC som ble satt i tillatelse av 4. mai 2012, dvs. 35 mg/l og 440 kg/døgn. I BREF-dokumentet er grenseverdier oppgitt som COD, satt til 30-125 mg/l. Statoil Mongstad oppgir å ha korrelasjon mellom COD og TOC ved sitt anlegg. Marinbiologiske undersøkelser har ikke funnet effekter på lokal fauna som kan tilskrives driften ved

Statoil Mongstad, og det er derfor ikke noen forhold som tilsier at resipienten ikke kan håndtere mengdene det er søkt om.

1.2.8 Nitrogen total

På grunn av sesongvariasjoner og økt nitrogeninnhold i råoljer søker Statoil Mongstad om en permanent økning av totalt nitrogen fra 15 mg/l til 20 mg/l slik det midlertidig ble gitt i tillatelse av 18. november 2013. Den omsøkte grenseverdien er innenfor BREF (1-25 mg/l som årlig gjennomsnitt).

1.2.9 Suspenderte stoffer

Virksomheten ønsker å redusere konsentrasjonsgrensen for suspenderte stoffer fra 50 til 25 mg/l. Grenseverdien vil da være innenfor verdiene i BREF.

1.2.10 Vurdering av resipient

Fensfjorden har vært overvåket siden 1982, blant annet analyser av metaller og hydrokarboner i blåskjell. Fensfjorden har en svært dyp hovedterskel, som gir god strøm- og utskiftningsdynamikk og god spredning av utslippet. Ved senere års undersøkelser har resipienten klassifisert i tilstandsklasse I. Basert på resultater fra overvåking, vurderer bedriften endringer i utslippet til ikke å medføre noen ulempe for resipienten.

1.3 Utslipp til luft

1.3.1 NO_x

Da Statoil Mongstad fikk ny tillatelse i 2006, ble det satt som vilkår at utslippet av NO_x skulle reduseres fra 2000 tonn per år til 1200 tonn per år innen 1. januar 2014. Virksomheten har ikke klart å overholde grensen på 1200 tonn per år, og ønsker at grensen blir værende på 1600 tonn per år. Bedriften viser til grenseverdiene i BREF-dokumentene, som ligger på 100-400 mg/Nm³ for partikkelforbrenning fra katalytisk krakking. Katalytisk krakking er den største kilden til NO_x fra raffineriet, og Statoil Mongstad oppgir i e-post av 17. august 2014 at deres utslipp fra SK-4802, hvor røykgass fra krakker slippes ut, ligger innenfor disse grensene, typisk i området 200-250 mg/Nm³. Årsaken til at virksomheten ikke klarer å overholde grensen er blant annet økende innhold av nitrogen i råolje. Utslippet er likevel vesentlig redusert etter at renseanlegget for NO_x (SNCR) ble installert.

Videre viser virksomheten til Gøteborgprotokollen, hvor Norge er forpliktet til 23 % reduksjon i nasjonale NO_x-utslipp innen 2020, basert på 2005-data. Statoil Mongstad står for kun 1 % av det totale årlig NO_x-utslippet i Norge. Statoil Mongstad mener ytterligere reduksjon vil ikke være mulig uten at det får store negative konsekvenser for produksjonen ved anlegget, eller at større investeringer foretas.

1.3.2 SO₂

Virksomheten ønsker en avklaring på om timesmiddel for SO₂ er basert på løpende 60 minutter eller en klokke time.

1.3.3 H₂S

Utslipp av H₂S er godt overvåket på grunn av risiko ved eksponering av personell gjennom flere tiltak:

- laster med råstoff må bekrefte at konsentrasjon av H₂S i lasten er < 10 ppm
- H₂S-detektorer i anlegget
- personbårene H₂S-detektorer for personell i raffineriområdet
- fokus på svovelinhold i råstoff, mellomstrømmer og sluttprodukt

Statoil Mongstad mener derfor krav om grenseverdi kan bortfalle, og at nivåene ikke forventes å kunne påvirke miljø eller tredjepart.

1.3.4 Partikler

Virksomheten ønsker å fjerne enkelte krav for utslipp av støv, ettersom nåværende regulering kan være begrensende for optimal oppfølging av støvnivå. Dette innebærer å fjerne grenseverdiene for partikler fra kokslager og kokslastning. Virksomheten oppgir at det aldri har blitt målt nivåer over grenseverdien, og både arbeidsmiljømålinger, luftkvalitetsmålinger og program for luftkvalitetsovervåking inkluderer kontroll av støv.

1.3.5 Utslippsgrenser for kraftvarmeverket

Virksomheten ber om at konsesjonskravet endres fra månedlig midlingstid til krav om 95 % regularitet knyttet til normal drift, hvor normal drift ikke inkluderer perioder med opp/nedkjøring og optimaliseringsfase. Det er ikke mulig for kraftvarmeverket å overholde dagens konsentrasjonskrav under disse driftsforholdene.

1.3.6 Vurdering av resipient

Bedriften mener de omsøkte endringene ikke vil bidra til noen endringer for miljøet, ettersom det ikke er rapportert om forringet luftkvalitet etter målinger i overvåkingsprogrammet.

1.4 Beredskap

Virksomheten søker om at ytelseskrav til utarbeidelse og innsending av aksjonsplan, punkt 10.3 Etablering av beredskap, kulepunkt 3, endres til «snarest og løpende i henhold til hendelsens omfang».

Videre søker virksomheten om at kravet om at oljesøl skal være innringet innen 15 minutter, punkt 10.6, endres til «så fort som sikkert mulig». Grunnen til dette ligger i at det håndteres ulike hydrokarbonblandinger, produkter og råoljer ved raffineriet. Noen stoffer kan medføre risiko for eksplosjon, og av hensyn til sikkerhet for beredskapspersonell og logistikken rundt, må det settes av nødvendig tid til tilstrekkelig risikovurdering før aksjon skjer.

Virksomheten ønsker også at avsnitt med krav om mobilisering av dispergeringsmaterieell innen 1,5 time med 75 % sannsynlighet strykes. Mongstad har valgt å ikke ha dispergeringsmaterieell som en del av beredskapen, ettersom den store variasjonen i mulig utslipp gjør at virksomheten i så fall må søke særskilt for hver gang dette skal tas i bruk. Kystverket anbefaler dessuten ikke bruk av dispergeringsmidler nærmere 200 m fra land og ved dybder mindre enn 20 m. Dette gjør at akutte utslipp fra Statoil Mongstad ikke er særlig egnet til bruk av dispergeringsmidler.

2 Uttalelser

Saken har vært på høring og kunngjort i lokalavisene etter vanlig prosedyre. Miljødirektoratet har mottatt svar fra Statens Strålevern og Arbeidstilsynet, som ikke har kommentarer til saken, og fra Bergen og Omland havnevesen (BOH) og Havforskningsinstituttet, som har sendt sine kommentarer.

Bergen og Omland havnevesen oppgir at de på bakgrunn av den informasjonen de har fått, ikke kan se at planene vil komme i konflikt med de interesser havnevesenet er satt til å ivareta. De gjør imidlertid oppmerksom på at tiltak som bygging og graving i sjø, og tiltak som kan påvirke sikkerheten eller fremkommeligheten i sjøområdet, krever tillatelse fra BOH.

Havforskningsinstituttet forventer at Miljødirektoratet pålegger Statoil Mongstad å bruke best mulige prosedyrer og teknologi for å holde utslippene til Fensfjorden så lave at de ikke forringer den gode miljøstatusen i fjorden. Videre forventer Havforskningsinstituttet at Statoil Mongstad fortsatt pålegges overvåkning av resipienten rundt utslippspunktet.

3 Bedriftens kommentarer til uttalelsene

Statoil Mongstad tar kommentarene fra BOH til etterretning.

Til Havforskningsinstituttets uttalelse kommenterer Statoil Mongstad at de vil opprettholde et overvåkningsprogram ifølge kriterier satt av Vannforskriften og Miljødirektoratet. Virksomheten informerer videre om at de kontinuerlig jobber med å forbedre drift av sine vannrenseanlegg og redusere sine utslipp til vann.

4 Miljødirektoratets vurdering

4.1 Ny BREF/BAT-konklusjoner for raffinerier

Industriutslippsdirektivet (IED), direktiv 2010/75/EU, trådte i kraft for EUs medlemsstater 6. januar 2011 og vil bli gjort gjeldende i norsk rett gjennom EØS-avtalen. Direktivet skjerper prinsippet om bruk av beste tilgjengelige teknikker (BAT). BAT-konklusjoner er utformet for flere bransjer med

spesifikke krav til utslipp i egne referansedokumenter /BREF). Disse må følges ved utforming av krav i tillatelser for virksomheter i bransjer hvor slike BAT-konklusjoner foreligger.

Endelig BREF for raffinerier er nå offentliggjort, men var ikke det på tidspunktet da virksomheten sendte inn sin søknad. Virksomhetens søknad er imidlertid utformet med utgangspunkt i utkastet til raffineri-BREF, og Miljødirektoratet har tatt BAT-konklusjonene i betraktning ved vurderingen av nye grenseverdier i tillatelsen.

Virksomheten må initiere et nytt arbeid med å gjennomgå og vurdere forholdene ved raffineriet opp mot kravene i den nye BREFen. Miljødirektoratet vil kunne gjøre endringer i tillatelsen for å tilpasse kravene til ny BREF i en separat prosess.

4.2 Produksjonsforhold

Miljødirektoratet har endret punktet i tråd med virksomhetens ønsker i søknaden. Slop, sludge og vann i oljestrømmer er inkludert i punktet under eget avsnitt om mottak og behandling av farlig avfall. Behandling av farlig avfall utløser krav om økonomisk sikkerhet for behandling av farlig avfall tilsvarende tillatt lagringskapasitet, se punkt 9.3.4. Krav til økonomisk sikkerhet for farlig avfall er vanligvis en forutsetning for at virksomhetene skal kunne motta farlig avfall. Ettersom Statoil Mongstad ikke er et rent anlegg for farlig avfall, og Miljødirektoratet tidligere har tillatt mottak og behandling av avfallet, tillater vi midlertidig at virksomheten fortsetter mottaket og behandling i tiden før sikkerheten er godkjent. Virksomheten må imidlertid sende inn en sikkerhetsstillelse så fort som mulig og senest innen 1. juni 2015.

Krav om miljømessig vurdering ved mottak av oljestrømmer med mer enn 0,5 % vann er beskrevet i punkt 3.3.

Mongstads vannrensaneanlegg tar imot utslipp fra CO₂ Technology Centre Statoil Mongstad (TCM). Samtidig rutes periodevis røykgass fra røykgassbehandlingsanlegget A-4800 og kraftvarmeverket til TCM for testing av teknologi for karbonfangst. Denne sammenhengen er tatt inn i tillatelsen under punkt 3.3.

4.3 Utslipp til vann

4.3.1 Midlingstider

I tråd med virksomhetens søknad har vi endret midlingstiden for konsentrasjonsgrense fra døgn til løpende tolv måneders middel. Dette er også i tråd med BREF/BAT.

Ettersom en økning av midlingstiden gir større fleksibilitet for variasjoner i konsentrasjon, har vi tatt dette i betraktning ved fastsettelse av enkelte grenseverdier. Tillatelsens mengdegrenser er beholdt, slik at variasjoner i konsentrasjon likevel ikke gir muligheter for økte totale utslipp.

4.3.2 HCN og H₂S

På generelt grunnlag mener Miljødirektoratet det ikke har til hensikt å regulere stoffer som det på praktisk eller teoretisk basis ikke er holdepunkter for at utgjør mengder av betydning for miljøet. Ressurser til å utføre analyser og målinger bør brukes der det er størst behov. Miljødirektoratets retningslinjer for rapportering innebærer at dersom det gjøres målinger og resultatet er under deteksjonsgrensen, skal verdier tilsvarende halve deteksjonsgrensen benyttes som grunnlag for rapportering av virksomhetens utslipp dersom det er sannsynlig at stoffet finnes i utslippet.

Miljødirektoratet anser det som lite sannsynlig at det utslipp av HCN og H₂S utgjør mengder av betydning, ettersom det ifølge virksomhetens egenkontrollrapporter ikke er målt verdier over deteksjonsgrensen de senere år. Vi fjerner derfor konsesjonsgrensene for disse stoffene. H₂S og HCN skal likevel kontrolleres årlig og rapporteres i den årlige egenkontrollrapporten, dersom det måles mengder av betydning.

Vi minner om at virksomheten fortløpende må vurdere hvilke stoffer som skal inngå i målinger for årlige rapporteringsdata.

4.3.3 Olje og suspendert stoff

De foreslåtte grensene gjør at grenseverdiene i tillatelsen kommer innenfor intervallet oppgitt i BAT-konklusjonene (øvre område). Miljødirektoratet har derfor redusert konsentrasjonsgrensene for olje fra 4 mg/l til 2,5 mg/l og for suspendert stoff fra 50 mg/l til 25 mg/l.

4.3.4 TOC

I endring av tillatelse av 4. mai 2012 ble grensen for TOC endret fra 20 mg/l midlet over døgn og 250 kg per døgn midlet over år, til hhv 35 og 440. Årsaken til endringen var at en ekstern vurdering viste at anlegget ikke var i stand til å rense utslippet til 20 mg/l. Miljødirektoratet tillot derfor en økning av grensene, basert på at overvåkning av resipienten ikke viste noe som skulle tilsa at raffineriet bidro til negative effekter på marin fauna og flora. Imidlertid viste toksisitetsvurdering gjort av Aquateam en PEC/PNEC på 0,9, som er nær toksisitetsgrensen. Miljødirektoratet gjorde derfor oppmerksom på at grensen ville vurderes på nytt ved revisjon av tillatelse.

I BAT-konklusjonene finnes det ikke grenseverdier for TOC, men for kjemisk oksygenforbruk (KOF eller COD) er BAT 30-125 mg/l. Dersom det finnes korrelasjon mellom TOC og COD, kan COD erstattes med TOC. Analyser av TOC er å foretrekke ettersom disse analysene innebærer bruk av mindre toksiske stoffer (kvikksølv). Statoil Mongstad oppgir at de har korrelasjon mellom TOC og COD og at de ønsker å videreføre grensen. Virksomheten oppgir i e-post av 17. juni 2014 at de i tillegg analyserer for COD på dispensasjon fra Miljødirektoratet fram til 2017.

Undersøkelser gjort av NIVA på oppdrag fra Miljødirektoratet i 2010 har ikke kunnet konkludere med et allmenngyldig forholdstall mellom COD og TOC, men det er i mange tilfeller funnet at forholdet ligger i nærheten av 3. Statoil Mongstad oppgir i e-post av 15. august 2014 at de har funnet et korrelasjonstall på 3,0. Dette gjør at BAT-kravene tilsvarer en TOC-grense på mellom ca. 10 og 42 mg/l, og grensen på 35 mg/l vil ligge innenfor dette kravet.

Med bakgrunn i at det er funnet en PEC/PNEC nær toksisitetsgrensen for TOC, mener Miljødirektoratet imidlertid at grensen bør senkes fra den midlertidige økningen som ble gjort i endring av 4. mai 2012. Ettersom midlingstiden er økt, mener vi at virksomheten burde kunne overholde en lavere grense.

I sin tilbakemelding på utkast til revidert tillatelse av 13. oktober 2014, viser Statoil Mongstad til at det ikke er mulig for deres renseanlegg å rense utslippet ned til 20 mg/l. Videre har toksikologiske studier fra 2004 identifisert flere kjemikalier som er pekt på som store bidragsytere til toksisitet, men ingen av disse brukes ved anlegget i dag. PEC/PNEC-beregningene viser at hydrokarboner, PAH, naftalen, fenol og BTX gir de største bidragene.

Virksomheten viser også til at det har vært gjort tiltak for å redusere konsentrasjoner av komponenter som bidrar til toksisitetsrisiko.

Miljødirektoratet ser at det i dag er urealistisk for virksomhetens renseanlegg å oppnå rensing for å tilfredsstille kravet på 20 mg/l, ettersom virksomheten allerede har gjort flere tiltak. Ut fra virksomhetens innsendte opplysninger, er det heller ikke sikkert utslippet av TOC vil utgjøre store negative miljømessige konsekvenser.

I sin kravstilling skal Miljødirektoratet veie fordeler ved de økte grensene mot de miljømessige ulempene dette vil medføre. Ved usikkerhet må føre-var-prinsippet legges til grunn. Videre skal resipientens kapasitet vurderes. Miljødirektoratet ønsker også i den grad det er mulig, å sørge for at bedriftene blir regulert noenlunde likt ut i fra øvrige forutsetninger.

I dette tilfellet er det usikkert om opprettholdelse av grensen på 35 mg/l vil medføre negative miljøkonsekvenser, mens en innskrenking av grensen vil medføre store utgifter for virksomheten. Annen raffinerivirksomhet i Norge har noe strengere regulering, men ikke så streng som i Statoils tidligere tillatelse.

På bakgrunn av dette setter Miljødirektoratet maksgrense for utslipp av TOC på 35 mg/l, men med krav om at 90 % av målingene skal ligge innenfor en grense på 25 mg/l. Vi setter også som forutsetning at det gjøres nye undersøkelser av utslippets konsekvenser. Undersøkelsene må inneholde en ny beregning av PEC/PNEC forholdet, samt en analyse av hvilke stoffer virksomhetens TOC utslipp består av. Resultatet av undersøkelsene skal sendes inn innen 1. mars 2016.

Årsmiddelgrensen innskrenkes i forhold til dagens grense på 440 kg/døgn til 310 kg/døgn.

4.3.5 Totalt nitrogen

Miljødirektoratet ga 18. november 2013 tillatelse til en midlertidig økning av grensen for totalt nitrogen (N-tot) fra 15 mg/l til 20 mg/l fram til revidert tillatelse foreligger. Virksomheten oppgir å ha behov for å videreføre denne økte grensen for å ha fleksibilitet for variasjoner både i kvalitet på råoljene og sesongvariasjoner.

Av virksomhetens egenkontrollrapporter de senere årene, fremgår det at gjennomsnittsverdiene ligger til dels godt under grensen på 15 mg/l. På bakgrunn av dette, ser Miljødirektoratet ingen grunn til å heve grensene. Virksomheten mener imidlertid i sin tilbakemelding av 13. oktober 2014

at det vil bli krevende å oppnå uten for store oppgraderinger. Ved en mer romslig grense, vil ressursene kunne brukes på tiltak som kan stabilisere og eventuelt redusere nitrogenutslippet. Videre viser de til at selv om referanseområdet for utslipp av nitrogen i BREF-dokumentet er fra 1-25 mg/l, er det oppgitt at nivåer under 15 mg/l kan oppnås med nitrogenfjerningstrinn.

Som nevnt i punkt 4.3.1, har vi endret midlingstid fra døgn til løpende tolv måneders middel. Dette i seg selv bør gi virksomheten rom for å takle sesongvariasjoner i utslippet av nitrogen. Vi ønsker i midlertid ikke at virksomheten skal bruke unødige ressurser på å overholde en urealistisk grenseverdi på bekostning av muligheten for å oppnå lavere nivåer av nitrogen på sikt.

På bakgrunn av dette viderefører vi grensen på 20 mg/l fram til 31. desember 2016. Etter dette gjelder grensen på 15 mg/l som tidligere. Dersom det er behov for ytterligere videreføring av grensen på 20 mg/l, må virksomheten i god tid før denne dato sende oss dokumentasjon på at det ikke lar seg gjøre å holde grensen, samt dokumentasjon på at resipienten kan tåle et økt utslipp av nitrogen. Virksomheten må i så fall også utarbeide en kost-nyttevurdering.

4.3.6 Fenol

Grensen på 1 mg/l er videreført i tillatelsen.

4.4 Endringer i vilkår for utslipp til luft

4.4.1 Utslippspunkter

Raffineriet er regulert etter «bobleprinsippet» for utslipp av SO_x og NO_x . "Bobleprinsippet" innebærer at man ser på alt utslipp fra virksomheten under ett, og er ansett likeverdig måte å regulere på som regulering av enkeltenheter i BREF for raffinerier. Dette gir god kontroll med den samlede belastningen virksomheten gir på miljøet, samtidig som det gir bedriften handlingsrom for å redusere utslippet der det er mest lønnsomt. Miljødirektoratet har videreført prinsippet i ny tillatelse. Vi presiserer imidlertid at virksomheten må gå igjennom disse grensene i forbindelse med sitt arbeid for å tilpasse tillatelsen den nye raffineri-BREF/BAT-konklusjoner, slik at betingelsene for bruk av "bobleprinsippet" er oppfylt, og nye grenser blir basert på utregninger i henhold til prinsippet i BREF/BAT. I BAT-konklusjonene er det også grenseverdier for flere stoffer, som vi også må vurdere å ta inn i tillatelsen etter tilpasning til BREF/BAT.

4.4.2 NO_x

Miljødirektoratet mottok 13. januar 2014 varsel fra virksomheten om at det ikke lot seg gjøre å overholde grenseverdien på 1200 tonn NO_x per år (løpende årsmiddel). I tillatelse av 10. mai 2006 var vilkår for NO_x gitt som en nedtrappingsplan fra 1600 tonn per år i 2009 til 1200 tonn per år fra 1. januar 2014. Nedtrappingsplanen var basert på antakelser om hvor store reduksjoner som var mulig å få til ved å installere anlegg for rensing av NO_x . Både SNCR (Selective non-catalytic reduction) og SCR (Selective catalytic reduction) ble den gang vurdert, og begge er ansett som BAT. Begge teknologiene omdanner NO_x til N_2 og vann ved å tilsette ammoniakk eller urea, men har noe ulik virkningsgrad og driftsbetingelser. Statoil Mongstad valgte å installere SNCR etter en totalvurdering av de to. Virksomheten er medlem av NO_x -fondet.

Statoil Mongstad vurderte overskridelsen av grensen på 1200 tonn NO_x per år for ikke å ha negativ betydning for luftkvalitet. De viser til rapport gjort av NILU som ble vedlagt egenkontrollrapporten for 2013. I følge rapporten er konsentrasjonene stort sett lave (bakgrunn), men når røykfanen fra utslippet eller bidrag fra andre lokale kilder (f.eks. skipstrafikk) slår inn på målestasjonen gir dette høye og kortvarige verdier, såkalte episoder.

Norge er forpliktet gjennom Gøteborgprotokollen til et maksimalt årlig utslippsnivå på 156 000 tonn. I 2012 var utslippene om lag 15 000 tonn høyere enn forpliktelsene. Miljødirektoratet henvendte seg derfor i januar 2014 til industrien for å kartlegge planlagte og potensielle tiltak som kan bidra til reduksjon av NO_x, og overholdelse av Norges forpliktelser fram mot 2020 og 2030. Statoil Mongstad fikk ikke denne henvendelsen ettersom Miljødirektoratet allerede hadde fått varselet om overskridelser.

Virksomheten har i e-post av 30. april 2014 oppgitt at de har behov for at grenseverdien settes til 1600 tonn/år, men at det kan la seg gjøre å overholde en grense på 1500. Virksomheten ønsker å ha noe takhøyde, ettersom det er en tendens til økende innhold av nitrogen i råoljene, som igjen fører til høyere utslipp av NO_x.

Miljødirektoratet tar bedriftens tilbakemelding om at 1200 tonn/år ikke ser ut til å la seg gjennomføre til etterretning. Virksomheten har installert SNCR-anlegg, og dermed gjort tiltak for å redusere NO_x-utslippet. På den annen side, for at Norge skal kunne innfri sine forpliktelser etter Gøteborgprotokollen, må bidragene til reduksjonskutt fordeles over sektorene. Statoil Mongstad er blant de av virksomhetene i landbasert industri som har det høyeste NO_x-utslippet. Vi anser det derfor som uvesentlig at virksomheten kun bidrar med 1 % av det norske totale utslippet, og mener at grensen bør settes så lavt som mulig.

De innrapporterte dataene for virksomhetens utslipp av NO_x viser at utslippet de fire siste årene (etter installering av SNCR-anlegg) har ligget under 1400 tonn/år (se tabell 1). Vi mener derfor at en grense på 1450 tonn per år bør være mulig å overholde.

Tabell 1. Statoil Mongstads årlige utslipp av NO_x.

Årstall	Utslipp tonn/år
2004	1 688,00
2005	1 870,00
2006	1 981,00
2007	1 929,90
2008	1 586,60
2009	1 667,30
2010	1 279,00
2011	1 237,00
2012	1 354,90
2013	1 280,67

Mengdegrensen for NO_x totalt fra hele anlegget settes til 1450 tonn/år.

4.4.3 SO_x

Virksomheten ønsker at det presiseres i tillatelsen om timesmiddel for SO_x skal være fast eller løpende. I e-post av 31. januar 2013, oppgir virksomheten at de har hatt en praksis med løpende timesmiddel, men at dette gjør at eventuelle driftsstanser vil gi manglende data over lang tid, i motsetning til hva det vil gjøre ved et fast timesmiddel.

Vi har presisert fast timesmiddel i ny tillatelse.

4.4.4 Hydrogensulfid (H₂S)

Årlige egenkontrollrapporter fra Statoil Mongstad viser at utslippet av hydrogensulfid ligger på et svært lavt nivå. Ettersom virksomheten har høyt fokus på kontroll av H₂S-nivå, anser Miljødirektoratet det som ikke sannsynlig at utslippet av H₂S vil øke til skadelige nivåer. Det virker derfor som unødvendig ressursbruk å utføre målinger for å kontrollere utslippet for denne parameteren.

Krav om grense for H₂S er slettet fra tillatelsen.

4.4.5 Partikler

I virksomhetens egenkontrollrapporter fremgår det at siste måling, utført i 2011, viser utslipp langt under grensen satt i tillatelsen for utslipp av partikler fra kokslager og -lasting, men at målinger gjort tidligere har ligget opp mot grensen. Virksomheten oppgir i e-post av 29. oktober 2014 at det ble bygget et tilnærmet lukket lastesystem for koks i 2010. Data i egenkontrollrapporten bygger på to sett målinger, en som er gjort før og en etter denne ombyggingen. Virksomheten oppgir videre at det på grunn av utfordringer med praktisk gjennomførbarhet, ikke gjøres årlige målinger, men at målingene er gjort over en tidsperiode som er valgt ut for å gi representative data. Ettersom målingene uansett ikke gjøres hvert år, mener virksomheten det ikke gir mening å ha en grense som er midlet over en måned.

Miljødirektoratet presiserer at det er virksomhetens ansvar å påse at tillatelsens krav følges opp på riktig måte, og skaffe data som er egnet til å kontrollere om kravene overholdes. Imidlertid ser vi at utformingen av tidligere krav ikke står i forhold til sannsynligheten for utslipp, ved at midlingstiden på en måned i beste fall ikke gir mening, og i verste fall medfører unødvendig ressursbruk. Vi fjerner derfor krav til støv fra kokslager og -lasting under forutsetning av at virksomheten følger opp sine støvutslipp som beskrevet i søknaden, det vil si oppfølging gjennom arbeidsmiljømålinger og eksterne målinger i luftkvalitetsovervåking.

4.4.6 Utslippskrav for kraftvarmeverket

Kraftvarmeverket var tidligere eid og driftet av danske [DONG Energy](#). Statoil Mongstad har i brev av 7. oktober 2014 opplyst om at kraftvarmeverket nå eies 100 % av Statoil ASA. Virksomheten ønsker at anleggene har en felles tillatelse, ettersom det er stor grad av driftssammenheng mellom anleggene. Miljødirektoratet har derfor videreført inkluderingen av vilkår for kraftverket i tillatelsen.

Opp/ nedkjøringstid

Virksomheten har søkt om 95 % regularitet for målinger av utslipp til luft fra kraftvarmeverket. Industriutslippsdirektivet (IED) legger til grunn at tillatelsens grenseverdier kun skal gjelde når anlegget er i normal drift (artikkel 3, punkt 27). Dette medfører at målinger gjort under opp- og nedkjøringsperioder av anlegget normalt kan utelukkes når utslippet skal beregnes og vurderes mot tillatelsens grenseverdier. IED er foreløpig ikke implementert i norsk rett, men forslag til endring av forurensningsforskriften, som vil ta inn direktivet, er utarbeidet, og ventes å tre i kraft i løpet av relativt kort tid. Utslipp til luft fra forbrenningsanlegg med nominell effekt ≥ 50 MW vil da bli regulert under kapittel 31 i forurensningsforskriften. Virksomheten kan i samsvar med kapittel 31 vedlegg 3 utelate målinger gjort under opp- og nedkjøringsperiodene når det skal vurderes om utslippsgrensene er overholdt. Vi har derfor ikke satt inn krav om 95 % regularitet i tillatelsen. Vi presiserer at opp- og nedkjøringsperiodene må være påregnelige, det vil si at det er perioder med oppstarter og stanser som vil kunne forventes ved vanlig drift av anlegget. Vi forutsetter videre at utslippene fra opp- og nedkjøringsperioder måles, og at de inngår i virksomhetens rapportering av sine totale årlige utslipp. Virksomheten må sette seg inn i de øvrige bestemmelsene om opp- og nedkjøring i forurensningsforskriften kapittel 31/EU Decision 2012/249/EU.

BREF for forbrenningsanlegg

For større forbrenningsanlegg over 50 MW er det utarbeidet et eget BREF-dokument av 2006. Kravene i dette dokumentet gjelder også industrielle forbrenningsinstallasjoner som bruker konvensjonelle brenslere. Statoil Mongstad mener imidlertid at dette ikke gjelder kraftvarmeverket, ettersom anlegget fyres av raffinerigass som overføres fra raffineriet. I en e-post av 8. desember 2014, oppgir virksomheten at raffinerigassen er oppsamlet avgass som renses og fødes inn i gassturbinene. Ettersom de ulike anleggene i raffineriet justeres etter fødetype og produksjonsspesifikasjon, er sammensetningen av raffinerigassen ulik fra dag til dag. Virksomheten viser videre til BREF for raffinerier, hvor det er spesifisert at denne også omfatter forbrenningsenheter for energiproduksjon (med unntak av enheter som kun bruker konvensjonelle eller kommersielle brenslere). Miljødirektoratet tar denne informasjonen til orientering. Vi gjør imidlertid oppmerksom på at det foreligger utkast til revidert BREF for forbrenningsanlegg. Det må derfor foretas en ny vurdering når denne er endelig.

Tillatelsen er også endret ettersom det ikke lenger er planer om fullskala karbonfangst fra kraftvarmeverket, se punkt 5.6 nedenfor.

4.5 Beredskap

Miljødirektoratet er enig i at det ikke er hensiktsmessig å sette vilkår om en absolutt tidsgrense for innringing av utslipp, ettersom det er ulike krav til sikkerhet avhengig av hva slags utslipp som har skjedd. Vi har derfor strøket kravet om tidsfrist på 15 minutter. I stedet har vi satt inn krav om at innringing skal skje snarest mulig. Vi har også stilt krav om dokumentasjon av tidsbruk under øvelser.

Ettersom Statoil Mongstad ikke har dispergering som en del av sin beredskap, har vi fjernet ytelseskravet for bruk av dispergering. Øvrig krav angående dispergeringsberedskap, punkt 10.4, er fortsatt gjeldende ettersom dette er et generelt krav.

Vi har også endret ytelseskravet for innsending av aksjonsplan fra 1 time til «så raskt som mulig», etter virksomhetens forslag. Vi presiserer imidlertid at dette ikke er ment som å gi virksomheten økt tid for innsending av aksjonsplan. Vi forventer fortsatt at dette gjøres i løpet av om lag en time, men det er ikke lenger stilt som et absolutt krav, slik at virksomheten vil få bedre mulighet til å ivareta sikkerhetsmessige hensyn.

5 Andre endringer

5.1 Perfluorerte forbindelser i utslipp til vann

I tillatelse av 10. mai 2006, ble det stilt krav om undersøkelse av PFOS i avløpsvann fra renseanlegget for å dokumentere mengde og variasjon. Resultater fra tidligere undersøkelser hadde da vist en gjennomsnittskonsentrasjon på 1,4 µg/l. I virksomhetens tilbakemelding av 28. september 2006, oppgis resultater av nye undersøkelser gjort i 2005 og 2006 at innholdet av PFOS i avløpsvannet var 1,3 µg/l for prøven i september 2005, mens øvrige analyser fra vannrenseanlegget viste <1,0 µg/l. Lekkasjevannet i råoljehallene er analysert til å inneholde mindre enn 1,5 µg/l. Det ble konkludert med at Statoil Mongstad ikke lenger hadde utslipp av PFOS.

Det viser seg imidlertid at det er flere perfluorerte forbindelser som det er mulig at er skadelige utover PFOS, og at selv lave utslipp kan være av miljømessig betydning. Miljødirektoratet foretok derfor i 2013 en kartlegging av perfluorerte forbindelser i avfallsvann fra behandlingsanlegg for farlig avfall. Kartleggingen viste at flere anlegg kunne påvise perfluorerte forbindelser i utslippet. Behandlingsanleggene mottar avfall fra offshoreplattformer, og det er grunn til å tro at forbindelsene stammer fra brannskum brukt under øvelser på plattformene. PFOS ble forbudt i 2007, men finnes antakelig fortsatt i restlagere av brannskum. PFOA er forbudt fra 2014. Perfluorerte stoffer er på lista over prioriterte forbindelser, og målet er en utfasing av stoffene innen 2020.

Statoil Mongstad ble ikke inkludert i kartleggingen fordi dette ikke er et rent anlegg for behandling av farlig avfall. Ettersom de mottar avfallsvann fra plattformene til behandling i sitt renseanlegg, ser vi at det likevel er fornuftig å innhente informasjon herfra.

Vi ga derfor i vedtak av 2. september 2014 samme pålegg til Statoil Mongstad som vi gjorde til øvrige behandlingsanlegg for farlig avfall. Pålegget følges opp i egen sak.

Ettersom perfluorerte stoffer regnes som prioriterte miljøgifter, se vedlegg 1 i tillatelsen, er utslipp av slike stoffer ikke tillatt med mindre det er spesifisert i tillatelse, jf. tillatelsen punkt 2.1. Vi har derfor inntil videre gitt virksomheten tillatelse til utslipp av mindre mengder perfluorerte stoffer, under forutsetning av at virksomheten overvåker utslippet.

5.2 Tungmetaller i utslipp til vann

I tidligere tillatelse har Statoil Mongstad hatt krav til å kontrollere utslipp av tungmetallene Cu, Cr, Ni og Zn og rapportere årlig. Miljødirektoratet mener imidlertid at hvilke tungmetaller som skal reguleres bør verifiseres med nye prøver for eventuelt å stille nye krav. Presisering av hvilke tungmetaller som skal undersøkes er derfor fjernet i tillatelsen, og vi stiller i stedet krav om at utslipp av tungmetaller skal overvåkes, og rapporteres dersom det måles mengder av betydning.

Utslipp av metaller som regnes som prioriterte miljøgifter ifølge vedlegg 1 er forbudt å slippe ut, jf. tillatelsen punkt 2.1, dersom det ikke spesifikt er gitt tillatelse til dette. Virksomheten tillates derfor utslipp av mindre mengder sink, bly, nikkel, kobber, krom og arsen inntil videre.

Miljødirektoratet vil fortløpende vurdere om det er aktuelt å sette konkrete grenseverdier for metaller i utslippet.

5.3 nmVOC

I tillatelse av 10. juni 2006 ble det satt krav om at utslippene av nmVOC fra lastning av råolje ved råoljeterminalen skulle være redusert med 80 % innen 1. juni 2008. Vi varslet samtidig muligheten for å sette nye krav på bakgrunn av driftserfaringene ved bruk av ny teknologi for VOC-gjenvinning. 1. februar 2011 mottok Miljødirektoratet rapporten om driftserfaringene med teknologien, som beskriver sannsynlig gjenvinningsprosent, basert på erfaring, til å være 85 - 90 %. Virksomhetens egenkontrollrapporter viser at utslippet har ligget rundt 500 tonn per år de fire siste år.

Grensen for nmVOC fra terminal er derfor endret fra 10 000 til 1 000 tonn per år.

5.4 Krav til virksomheter som behandler farlig avfall

Ettersom bedriften har tillatelse til å motta og behandle oljeholdig avfallsvann og slop, har vi gitt samme krav til Statoil Mongstad som er gitt rene behandlingsanlegg for farlig avfall. Dette gjelder krav til maksimal lagring av farlig avfall, samt økonomisk sikkerhet for mottatt farlig avfall (tillatelsen punkt 9.3).

5.5 Vannforskriften og nytt krav til vannovervåking

Nye krav til overvåking i vannforskriften, jf. vannforskriften § 18 og vedlegg V, pkt 1.3, gjør at Miljødirektoratet har stilt krav til en rekke bedrifter om å overvåke vannforekomstene de har utslipp til. Kravet ble sendt bedriftene 28. mai 2014. Resultatene fra overvåkingen skal gi grunnlag for å vurdere mulige tiltak for å nå målet om god tilstand i resipienten.

Miljødirektoratets nye krav til overvåking er nå tatt inn i Statoil Mongstads tillatelse. Statoil Mongstad har et eksisterende overvåkingsprogram for Fensfjorden, og har tidligere sendt inn resultater fra overvåkingen. Virksomheten må derfor vurdere sitt eksisterende måleprogram mot de

nye kravene, for å se om det eksisterende programmet tilfredsstillende de nye kravene, eller om programmet må oppdateres.

Arbeidet med program for vannovervåking skal følge fristene gjengitt nedenfor (punkt 6 - konklusjon). For øvrig viser vi til brevet fra Miljødirektoratet av 28. mai 2014.

5.6 Oppdatering av tillatelse som følge av innstilling av fullskala karbonfangst

Kraftvarmeverket ble startet opp i 2010 for å forsyne raffineriet med strøm og varme (CHP-anlegg, combined heat and power) for å erstatte mindre energieffektive anlegg i raffineriet. Noe av elektrisk kraft blir også levert til det regionale kraftledningsnettet i Mongstad transformatorstasjon. Tillatelse til utslipp av CO₂ fra kraftvarmeverket på Mongstad ble gitt av Miljøverndepartementet 12. oktober 2006. Vilklårene for kraftvarmeverket ble tatt inn i raffineriets tillatelse til forurensende virksomhet i 2011. Miljøverndepartementets vilkår knyttet til CO₂-fangst fra anlegget ble i sin helhet også gjengitt i tillatelsen, blant annet krav om oppstart av fullskala rensing i 2014.

Prosjektet om fullskala rensing av CO₂ fra kraftvarmeverket ble terminert i 2013, og vilklårene som er satt i den forbindelse er derfor ikke lenger aktuelle. I brev av 30. april 2014, omgjorde Klima- og Miljødepartementet tillatelsens punkt 4.4 i tidligere tillatelse. Departementet ber om at punkt 2-9 tas ut av tillatelsen, men at punkt 1, «Statoil gis tillatelse som omsøkt for CO₂-utslippene fra kraftvarmeverket på Mongstad» blir stående.

Vilkår knyttet til fangst av CO₂ punktene 2 til 9 av punkt 4.4 i tidligere tillatelse er slettet. Imidlertid er situasjonen rundt tillatelse til CO₂-utslipp noe endret, ettersom disse omfattes av kvoteordningen, og Miljødirektoratet per dags dato behandler søknad om endring av tillatelse til kvotepliktige utslipp av CO₂. Vi har derfor oppdatert tillatelsen med å vise til at utslipp av CO₂ reguleres i egen tillatelse i punkt 4.1.

Testsenteret for utprøving av teknologi for fangst av CO₂ er fortsatt i drift på Mongstad. Dette anlegget har egen tillatelse fra Miljødirektoratet.

5.7 Nye krav til utslippskontroll desember 2010

Miljødirektoratet ønsker å sikre god kvalitet på utslippsdata bedriftene rapporterer til oss årlig. Vi har derfor endret noe i kravene til utslippskontroll og sendte dere brev om dette 10. desember 2010. Vi vedla også et infoark med opplysninger om våre forventninger til hvordan dere skal følge opp disse kravene. Infoarket er lagt ut på vår hjemmeside

<http://www.miljodirektoratet.no/old/klif/publikasjoner/2748/ta2748.pdf>

Kravene vi endret er:

- Bedriften skal for de komponentene som er regulert gjennom grenseverdier, delta i ringtester og jevnlig verifisere egne målinger med tredjepartskontroll.
- Når bedriften utarbeider måleprogrammet, skal den redusere usikkerheten ved målingene til et akseptabelt nivå.

Vi har nå tatt inn det endrede punktet "Utslippskontroll og rapportering" i tillatelsen deres. Øvrige krav i dette punktet er ikke nye og gjelder fortsatt.

Vi gjør oppmerksom på virksomheten til enhver tid plikter å ha et oppdatert måleprogram, og at måleprogrammet kan bli tema for tilsyn.

5.8 Deponier

I virksomhetens tidligere tillatelser, er det stilt krav til følgende avsluttede deponier: 1264002 (deponi 9), 1263007 (deponi 6) og 1263008 (deponi 8). Deponi 6 og 8 er fortsatt registrert i Miljødirektoratets grunnforurensningsdatabase med påvirkningsgrad "02-akseptabel forurensning med dagens areal- og resipientbruk".

I følge virksomheten er deponi 9, som tidligere har vært dekket over, nå tømt og planert på nytt. Deponiene 6 og 8 ble fjernet da man bygget TCM og surgassfakkell i områdene hvor deponiene var. Det finnes ifølge virksomheten noe dokumentasjon på dette, men denne har vært vanskelig å spore opp. Vi har derfor videreført tillatelsens krav for deponiene, inntil dokumentasjon på at deponiene er ryddet, eventuelt at det tas nye prøver av områdene.

Miljødirektoratet ber om at virksomheten sender oss dokumentasjon så fort dette foreligger slik at vi kan oppdatere tillatelsen, og vår database for grunnforurensning.

5.9 Øvrige endringer

- Punkt 2.6: Punktet er endret ettersom krav til styringssystem i petroleumssektoren er regulert av rammeforskriften og ikke internkontrollforskriften, slik som øvrig landbasert industri.
- Punkt 3, utslipp til vann:
 - Ammonium/ammoniakk: I tidligere tillatelse er det satt inn en merknad om at tidligere grense for ammonium ble inkludert i grensen for N-total, men at ammoniumutslipp fra SNCR-anlegget har egen grense. I ny tillatelse har vi derfor slettet denne merknaden.
 - Oljeholdig avløpsvann: Tillatelsen er oppdatert med Miljødirektoratets standard krav
 - Sanitæravløpsvann: Tillatelsen er oppdatert med Miljødirektoratets standard krav
 - Utslipp til vann fra brannøvelser er flyttet hit fra punkt 9
- Punkt 4, utslipp til luft:
 - Miljødirektoratet har slettet CO₂ som reguleringsparameter fra tillatelsen ettersom dette reguleres av egne tillatelser etter lov og forskrift om klimakvoter.
 - Utslipp til luft fra brannøvelser er tatt inn fra punkt 9.
- Punkt 13, undersøkelser og utredninger: gamle krav er slettet og nye oppfølgingspunkter er tatt inn.

6 Konklusjon/sammendrag

6.1 Endringer

Miljødirektoratet har endret Statoil Mongstads tillatelse på følgende punkter:

- Punkt 1, produksjonsforhold
- Punkt 3, utslipp til vann
- Punkt 4, utslipp til luft
- Punkt 9, avfall
- Punkt 10, beredskap

I tillegg er en rekke punkter er i tillegg oppdatert, blant annet krav til utslippskontroll og vannovervåking.

Vedtaket er hjemlet i forurensningsloven § 18.

6.2 Naturmangfoldloven

Miljødirektoratets vurdering av endring av tillatelsen etter forurensningsloven skal ta hensyn til bestemmelsene i naturmangfoldloven §§ 8-12 om blant annet kunnskapsgrunnlaget, føre var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning.

Miljødirektoratet anser ikke at endringene i tillatelse vil medføre negativ påvirkning av naturmangfoldet.

6.3 Oppfølging

Følgende skal utføres av bedriften innen gitte frister:

Krav	Referanse	Frist
Innsending av nytt forslag til overvåkingsprogram	Tillatelsen punkt 11.4	15.10.2015
Sende inn dokumentasjon på økonomisk sikkerhet for 30 000 m ³ lagret farlig avfall	Tillatelsen punkt 9.3.3 og 9.3.4, jf. 9.3.1	1. juni 2015
Undersøkelser av utslipp av TOC til vann	Tillatelsen punkt 13	1. mars 2016

7 Gebyr

Miljødirektoratets behandling av søknader om endring av tillatelser er omfattet av en gebyrordning. Vedtaket om endring av tillatelsen er å betrakte som en stor endring av tillatelsen. Bedriften skal betale et gebyr på kr. 48 800,- for vår behandling av søknaden, jf. forskrift om begrensning av

forurensning av 1. juni 2004 kapittel 39. Vi vil ettersende faktura med innbetalingsblankett. Gebyret forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

8 Klageadgang

Vedtaket om endring av tillatelse kan påklages til Klima- og miljødepartementet (KLD) av sakens parter eller andre med rettslig klageinteresse innen tre uker fra underretning om vedtak er kommet fram eller fra vedkommende fikk eller burde skaffet seg kjennskap til vedtaket. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Miljødirektoratet.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Miljødirektoratet eller KLD kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages.

Med visse begrensninger har partene rett til å se sakens dokumenter. Nærmere opplysninger om dette fås ved henvendelse til Miljødirektoratet. Øvrige opplysninger om saksbehandlingsregler og andre regler av betydning for saken vil Miljødirektoratet også kunne gi på forespørsel.

Enkelte øvrige vilkår har nå fått ny ordlyd eller er tydeliggjort, uten at det innebærer noen nye forpliktelser for bedriften. De er derfor ikke påklagbare, men tidsfrister for gjennomføring av tiltak, program etc. kan påklages.

Vi har sendt kopi av dette brevet med vedlegg til berørte i saken i henhold til vedlagte adresseliste.

Hilsen

Miljødirektoratet

Harald Sørby
seksjonsleder

Katrine Hauglund
rådgiver

Vedlegg: Tillatelse til forurensende virksomhet

Kopi til:

Lindås kommune

Fylkesmannen i Hordaland

Bergen og omland Havnevesen

Havforskningsinstituttet

Austrheim kommune

Masfjorden kommune

Gulen kommune